Manifest Dia Contra l’LGTBI-fòbia a l’Esport (19F) 2025

19 de febrer de 2025

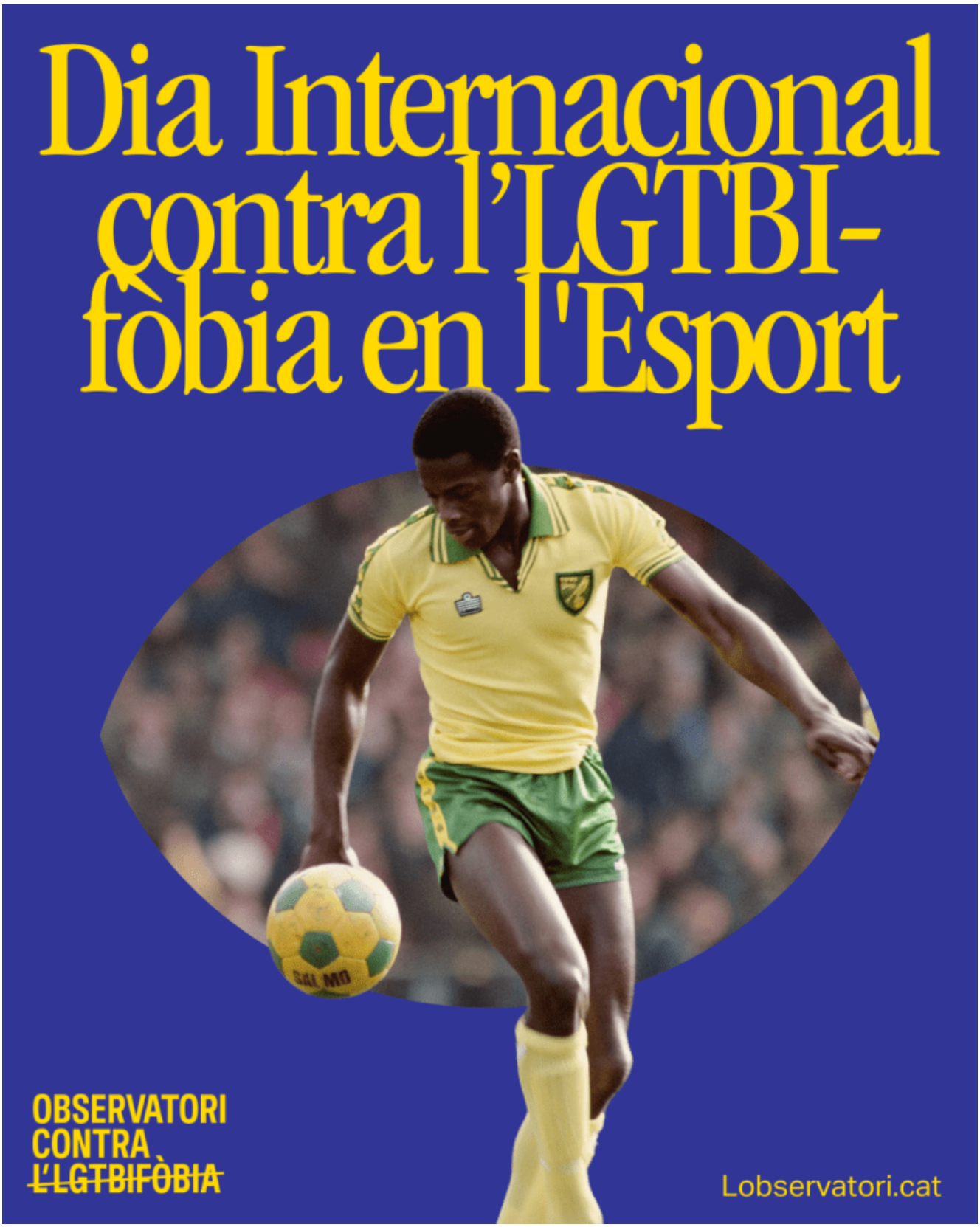

L’LGTBI-fòbia persisteix com una problemàtica social que engendra discriminació per motius d’orientació sexual, identitat o expressió de gènere en diversos àmbits de la nostra vida i l’esport no escapa a la presència d’aquests comportaments i actituds discriminatòries. A més, la gran invisibilitat de les persones LGTBI+ en determinats contextos esportius, una realitat que es veu agreujada per decisions com les promogudes recentment per Donald Trump, qui ha instrumentalitzat el debat sobre la inclusió de les dones trans en l’esport femení per fomentar la discriminació, i per casos recents com el de la boxejadora argeliana Imane Khelif, a París 2024, que va haver de patir tota una campanya de qüestionament i assetjament per xarxes socials, posen de manifest com les normatives esportives poden convertir-se en eines d’exclusió i repressió.

Les persones professionals i tècniques de l’esport ofereixen serveis d’intervenció directa en aspectes relacionats amb la corporalitat i el benestar social de moltes persones per això, entenem que l’esport ha de ser un àmbit de prevenció i d’intervenció contra l’LGTBI-fòbia com a forma específica de violència, no sols perquè interfereix en la vida de les persones LGTBI+, sinó també en el desenvolupament de relacions socials sanes, i per aquest motiu aquest 19 de febrer, coincidint amb el dia de naixement de Justin Fashanu, primer esportista professional a declarar públicament la seva homosexualitat i que va posar fi a la seva vida a causa de tota la pressió rebuda, reivindiquem el Dia Internacional contra la LGTBI-fòbia en l’esport
El tabú i la invisibilitat de les dissidències sexuals i de gènere en l’esport d’alt nivell continuen sent incomprensibles i encara que recentment Jakub Jankto va realitzar un vídeo expressant la seva homosexualitat de manera pública, sent el primer futbolista que va jugar en la lliga espanyola a fer-ho, i fa dos anys ho feia Joshua Carvallo a la lliga australiana, el silenci no ha estat la resposta, els missatges de suport han estat nombrosos però és suficient? Òbviament no,

necessitem polítiques públiques que abordin mesures de prevenció, detecció i intervenció de la LGTBI-fòbia en els contextos esportius, un àmbit on el masclisme continua impregnant molts dels estaments amb capacitat de decisió i on es fa evident la necessitat de normatives esportives que no siguin patologitzadores amb les persones trans, ja que actualment encara es fan servir models i arguments biologicistes per fomentar l'odi i excloure-les de l'oportunitat de gaudir de l'esport tant a escala amateur com professional.

No han estat poques les polèmiques sobre esportistes trans en la natació, halterofília o atletisme que han hagut de suportar discursos transfòbics per part de diferents agents institucionals i tot el debat contra la coneguda com a Llei Trans també ha tingut el context esportiu com a escenari d'atacs amb la participació de persones trans*, específicament a dones trans en el punt de mira i és per això que la formació en diversitat afectiva sexual i de gènere ha de ser present tant en els àmbits propis de les educadores físiques com en les ocupacions pròpies de l'esport, per proveir mecanismes que facin efectiva la igualtat i eliminin les discriminacions.

Hem de potenciar l'esport com a eina de transformació i mecanisme d'intervenció per construir una societat més justa, denunciar i penalitzar socialment els comportaments LGTB-fòbics, masclistes, xenòfobs i discriminatoris, acabar amb qualsevol expressió de violència sigui física o verbal en els espais esportius per motius d'orientació sexual, identitat o expressió de gènere i equiparar el reconeixement públic de les esportistes femenines respecte als esportistes masculins.

S'ha de garantir la pràctica esportiva de les persones trans i intersexuals d'acord amb el seu gènere garantint els seus drets i impulsar que les entitats esportives implantin protocols d'actuació davant situacions de discriminació i reconèixer la diversitat afectiva sexual i de gènere com a elements enriquidors en l'esport, incloent en la regulació

normativa els valors de la diversitat, la igualtat de tracte i la no discriminació.

Totes aquestes accions busquen la consecució d’un objectiu final, l’accés a l’esport de persones diferents en igualtat de condicions com a activitat que ens empodera, millora la nostra vida, ens ensenya a relacionar-nos i enriqueix la societat.

A gaudir de l’esport sense l’LGTBI-fòbia!